

Dagur

(Þá lífsins fegursta ljós mér skín)

Ísólfur Pálsson

Ísólfur Pálsson, 1934

Poco Allegretto

1. Þá lífs - ins feg - urst - a ljós mér skín er ljóm - ar í austr - in - u

dag - ur þá húm - ið næt - ur og dimm - an dvín af

dval - a vakn - ar þá von - in mín að vænk - ist nú dap - ur

hag - ur. Dag - ur, sem bjart - ur er, blíð - ur og fag - ur.

rit.

DAGUR

Þá lífsins fegursta ljós mér skín
er ljómar í austrinu dagur
þá húmið nætur og dimman dvín
af dvala vaknar þá vonin mín
að vænkist nú dapur hagur.
Dagur, sem bjartur er, blíður og fagur.

Mér virðist að birti af sumarsól
er sé ég að roðnar á fjöllum
og tánum, geislar á tindastól,
þá tylla á vegum um vesturból.
Að vakna þeir boða öllum.
Öllum í kotum og konungahöllum.
(1-2/3)

Handrit

- Óbreytt: Band 1-83,
- Frávik: A02 a1 (Edúr 4/4 - skissa), Band 4-69 (sama lag í Cdúr v. textann "Harpa")
- Frávik: (sama lag með heitinu "Harpa"): A02, B08
- Fjola 8 (Harpa)